

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 9-2022

**HƯƠNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 9-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 9-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thắp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-8-2022

01/9 THỨ NĂM TUẦN 22 TN

1Cr 3,18-23; Lc 5,1-11.

NHỮNG MẸ CÁ LẠ LÒNG TRONG ĐỜI

“Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người”.

Chúa Giê-su bảo Simon: “Hãy đẩy thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá” vào giờ giắc mà các ông biết chắc là không có luồng cá nào qua đây. Thế mà, Simon vẫn khiêm tốn nói: “Thưa Thầy, vì lời Thầy, con sẽ thả lưới”.

Buổi sáng hôm ấy, có một mẹ cá lạ lòng, trên khoanh biển mà các ngư phủ đã quen từng con sóng, quen từng vòng xoáy, quen từng luồng cá bạc. Mẹ cá lớn, nhiều cá như chưa từng!

Hoá ra, khi bỏ ý riêng mình, mà theo ý Chúa, mà nghe và thực hiện theo Lời Chúa, ắt chúng ta sẽ thành công

Sau năm 1975, Thầy Võ Quang Bình ở Hoà Nghĩa nói: “Chúa cho tôi nhiều tài lắm mà bây giờ Chúa bảo đi bán cà rem nuôi vợ nuôi con”. Một người khác cũng nói: “Chữ nghĩa đầy trong bụng, nhưng bây giờ Chúa bảo đi bán bong bóng!”. Thầy Bình qua đời rồi. Bây giờ, có người nghĩ lại, nếu không có thời gian đi bán cà-rem nuôi con, thì chắc gì, giờ này có được đứa cháu nội làm linh mục, đang ở bên Úc. Nếu không có một người cha lặn lội bán từng cái bong bóng thuở ấy, thì chắc gì, các con nay có cái chữ, có nhà có cửa có cơ ngơi sự nghiệp! Cũng vậy, nếu không li lợm vay nóng vay nguội để có gánh cháo lòng đầu thôn cuối phố ngày ấy, thì chắc gì, có được một người con làm linh mục ở tận bên Rome, học Biblicum và đang trình luận án!?

Hoá ra, bỏ mọi sự mà theo Chúa, trước tiên là bỏ ý riêng mình mà theo ý Chúa, bỏ hiểu biết của mình mà theo hiểu biết của Chúa, thứ đến mới là bỏ mọi thứ thuộc về thế gian. Bỏ hết mọi sự mà không bỏ ý riêng mình, thì cũng như chưa bỏ gì cả!”

Ước gì các gia đình nhận ra và tạ ơn Chúa vì nhiều mẹ cá lạ lòng trong đời, khi họ đã lắng nghe và sống Lời Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa, nghe và thực hành Lời Chúa, nghiệm ngộ tình thương của Chúa. Amen.

02/9 THỨ SÁU TUẦN 22 TN

1Cr 4,1-5; Lc 5,33-39.

VÌ TIN VUI MỪNG, LUÔN SỐNG VUI MỪNG

“Khi tâm lang phải đem đi khỏi họ, bấy giờ họ ăn chay”.

Rượu mới, phải để trong bầu da mới. Tin Chúa Giê-su và sống với Người, thì phải bỏ đi cách sống cũ không hợp với tinh thần của Người, không phù hợp với Lời Tin Mừng Người dạy.

Trước khi đón nhận Tin Mừng, người Việt Nam vốn chịu ảnh hưởng của nhiều tôn giáo, đặc biệt là Khổng Giáo và Phật Giáo. Những ảnh hưởng ấy vẫn còn sâu đậm trong mỗi gia đình, mỗi tộc họ. Tuy nhiên, cũng nên biết rằng, có những ảnh hưởng tốt, phù hợp với Tin Mừng, nhưng cũng có những ảnh hưởng cần phải điều chỉnh. Chẳng hạn, việc giữ đạo hiếu là tốt, nhưng giữ đạo hiếu cách mê tín, sai lạc, là không đúng với Tin Mừng.

Cũng vậy, đã tin vào Thiên Chúa quyền năng và thương xót, thì không được tin vợ thờ quỷ các loài thọ tạo nữa! Chuyện tin vợ điềm xấu điềm tốt, như nghe con chuột túc, thấy con nhện sa, ra đường gặp đàn bà, chuyện mừng năm mươi bốn hăm ba... là xấu; chuyện coi ngày khởi công, xem giờ sinh, định giờ đẻ, giờ gác cây đòn dông nhà cho được tốt... tất cả những chuyện ấy đều không phù hợp với Tin Mừng Chúa Giê-su.

Rượu mới, phải để trong bầu da mới. Con người mới trong Chúa Giê-su phải sống Tin Mừng Chúa Giê-su dạy và nên giống Chúa Giê-su. Sống Tin Mừng Chúa Giê-su là phải hiền lành, khiêm nhượng, vui mừng, dễ thương, yêu người, yêu đời. Xin đừng ai loan báo Tin Mừng mà mang cái vẻ mặt buồn thảm, vô cảm, chán nản, thất vọng, nóng nảy, khó tính. Và nếu vì Tin Mừng, mà phải cất đi những nỗi buồn chính đáng, cất đi những đau khổ bệnh tật riêng tư, để vẫn hoà nhã, lịch thiệp, vui vẻ với mọi người, thì thiết tưởng cũng không phải là sống dối lòng với Chúa, với nhau, mà còn là một nỗ lực sống Tin Mừng đáng quý!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tuyệt đối vào Chúa, sống Tin Mừng Chúa Giê-su, là yêu thương hết mọi người. Amen.

03/9 THỨ BẢY TUẦN 22 TN

1Cr 4,6b-15; Lc 6,1-5.

LÀM VIỆC GÌ TRONG NGÀY CHÚA NHẬT?

“Tại sao các ông làm điều không được phép làm trong ngày Sabbat?”

Các môn đệ Chúa Giê-su bứt bông lúa miến, vò xát trong tay, rồi ăn trong ngày Sabbat và bị các người biệt phái cho là phạm luật. Nhân chuyện này, Chúa Giê-su dạy chúng ta hãy làm việc lành, việc bác ái yêu thương trong ngày Chúa Nhật.

Ngày Chúa Nhật, không chỉ để chúng ta thờ phượng tôn vinh Chúa, qua việc tham dự Thánh Lễ, đỉnh cao của việc thờ phượng Chúa, mà còn để chúng ta thực hiện đức bác ái yêu thương mọi người, như thăm viếng, sẻ chia, làm các việc lành, việc phúc đức. Tóm lại: “Ngày Chúa Nhật là để Mến Chúa, yêu người”.

Từ truyền thống nghỉ ngày Sabbat để thờ phượng Chúa, tất cả các nước cũng cho mọi người nghỉ lao động trong ngày Chúa Nhật, để nghỉ ngơi, lấy lại sức mà làm việc cho tuần mới.

Thế nhưng, thật đáng tiếc, có người không bồi dưỡng sức khoẻ, mà lại vừa phá sức, vừa phung phí, vì ăn chơi quá độ trong ngày Chúa Nhật. Đáng tiếc hơn, khi có những Ki-tô hữu không dùng ngày của Chúa để thờ phượng Chúa và làm việc lành, mà lại dùng ngày Chúa Nhật như dịp phạm đủ thứ tội: Ngồi lê đôi mách, bỏ sỉ bỏ lè chuyện xấu, bài bạc, rượu chè, trai gái...

Thảo nào, nghe nói: “Ngày Chúa nhật, lễ trọng và cả những ngày lễ nghỉ của xã hội, hầu như các đan sĩ đọc kinh cả ngày để cầu nguyện cho mọi người dùng ngày của Chúa cho nên”.

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau thánh hoá ngày Chúa nhật, làm cho ngày này trở nên ngày vàng, giờ vàng của việc Mến Chúa, yêu người, và còn là ngày của ơn cứu độ. Và từ việc sống thánh ngày Chúa Nhật, các gia đình sẽ tiếp tục sống thánh suốt cả thời gian sống: “mến Chúa yêu người mọi lúc mọi nơi”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình vượt thắng các cám dỗ tục hoá ngày của Chúa, để chỉ lo “mến Chúa, yêu người”. Amen.

04/9 CHÚA NHẬT 23 THƯỜNG NIÊN.

Kn 9,13-18; Plm 9b-10.12-17; Lc 14,25-33.

TỪ BỎ, LÀ DÁM CHO ĐI TẤT CẢ VÌ YÊU

“Ai không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta”.

Ông Tu thường dặn các con, và cũng thường chúc mọi người: “Yêu Chúa, yêu nhau, yêu mọi người”. Thoạt nghe, không lấy làm điều, nhưng ngẫm nghĩ, đúng là một kinh nghiệm sống. Bởi, ba đối tượng yêu của một đời người có tương quan mật thiết. Không yêu Chúa thì vợ chồng gia đình khó lòng mà yêu nhau cho chân thành. Gia đình ruột thịt mà không yêu nhau thì ai dám tin chúng ta yêu thương người dung nước lá!

Lời Tin Mừng hôm nay mời gọi chúng ta yêu Chúa Giê-su “trên hết mọi sự”, trên cả cha mẹ vợ chồng gia đình chúng ta. Cách nói “bỏ cha mẹ, vợ con, anh chị em và cả mạng sống mình”, được hiểu là tình yêu trước tiên phải dành hết cho Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su. Bây giờ, nhờ Tình Yêu của Người, gia đình mới có được mối tình bền vững. Hoá ra, “bỏ cha bỏ mẹ, bỏ vợ bỏ chồng”, mà không hề mất, mà còn được lại một tình yêu thánh thiện nồng thắm, nhờ tình yêu và ân sủng Chúa.

Việc từ bỏ mọi sự thật khó khăn, và đó chính là vác thập giá.

Chúa còn dạy chúng ta hãy từ bỏ tất cả của cải mình có. Từ bỏ ở đây không có nghĩa là xem thường giá trị của cải, hay phải vất đi, bỏ đi vào chỗ lãng phí, nhưng là phải sử dụng của cải để sẻ chia cho người được sống và sống vui.

Đừng tưởng những gì mình đang có là của mình, mà bo bo cất giữ. Hãy nhận ra tất cả là của Chúa ban, và sẵn sàng quảng đại mà cho đi, trao ban, chia sẻ cho người, cho đời. Niềm vui khi cho đi là niềm vui mà người có tiền tỷ trong tay không mua được. Người chỉ mong nhận vào, mà chẳng hề cho đi, là người buồn bã nhất thế gian này, và chính họ nghèo nàn hơn ai hết.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự, để gia đình yêu nhau, và yêu thương mọi người. Amen.

05/9 THỨ HAI TUẦN 23 TN

1Cr 5,1-8; Lc 6,6-11.

ĐỪNG XÂY CHO MÌNH CÁI LÂU ĐÀI TÔI HƯ ẢO

“Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sabbat không?”.

Ai cũng hiểu, việc chữa bệnh là việc cứu giúp người chính đáng, và cần kíp. Thế nhưng, đối với các ký lục và biệt phái, thì việc chữa bệnh trong ngày Sabbat là điều không được phép làm và là phạm luật. Chúa Giê-su hỏi họ: “Tôi hỏi các ông, ngày Sabbat được phép làm sự lành hay sự dữ, cứu sống hay là giết chết?”. Và Người đã chữa lành người bại liệt.

Hoá ra, các ký lục và biệt phái giữ luật cho người ta kính nể họ là “có học luật, biết luật, thông luật”. Họ giữ luật mà không có lòng nhân, không có tâm đạo. Họ đúng là những kẻ giả hình.

Chúa Giê-su không muốn chúng ta sống trong sự dối trá như thế: Gọi là dối trá, vì cách sống ấy không chỉ phủ nhận sự hiện diện và thượng trí khôn ngoan của Thiên Chúa, lại còn đánh lừa người phạm để được vinh danh cho mình.

Có thể trong chúng ta vẫn còn những người giả hình như vậy. Bởi vì đó là chiêu bài đặc ý của ma quỷ kiêu căng từ ngàn xưa trước đến nay. Ma quỷ xúi giục người ta kiêu căng tự nhận mình là tốt lành, là hoàn hảo. Ma quỷ huấn luyện người ta “thích lời khen”, “tìm kiếm sự kính nể ảo”. Ma quỷ bày vẽ cho người ta “tự hào mình có hiểu biết về Thiên Chúa, về Lời Chúa, về Luật Chúa” mà không yêu Chúa, không thực hiện Lời Chúa.

Bởi vậy, ước gì các gia đình luôn nhắc nhau cảnh giác trước cám dỗ về lòng kiêu căng. Bởi người kiêu căng không nhận ra sự thật hèn kém của mình, nhưng luôn xây cho mình cái lâu đài tôi hư ảo. Và bây giờ, việc sống đạo của họ cũng chỉ là việc giả, không phải việc thật, vì lòng họ không thật yêu Chúa, yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giữ luật Chúa là Mến Chúa, Yêu Người, với tấm lòng chân thành, không may may chút giả hình gian dối, để các gia đình luôn bình an, hạnh phúc. Amen.

06/9 THỨ BA TUẦN 23 TN

1Cr 6,1-11; Lc 6,12-19.

GIÁO HỘI HIỆP THÔNG, THAM GIA, SỨ VỤ

“Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ”.

Trước khi chọn mười hai tông đồ, Tin Mừng cho biết: “Chúa Giêsu lên núi cầu nguyện, và suốt đêm, Người cầu nguyện cùng Thiên Chúa”. Việc ấy cho thấy Chúa Giê-su không làm theo ý riêng, nhưng luôn tỉnh ý Chúa Cha và làm theo thánh ý Cha.

Mười hai tông đồ, những con người đơn sơ, tầm thường về học vấn, nghề nghiệp, địa vị xã hội, nhưng đó là Thánh Ý Cha.

Nhìn lại dòng lịch sử cứu độ, từ Cựu Ước đến Tân Ước, có thể thấy Thánh Ý Thiên Chúa là luôn ưu tiên chọn những con người đơn sơ bé nhỏ tầm thường vào kế hoạch cứu độ của Người. Và bây giờ, Mười Hai con người bé nhỏ kia, sẽ đi khắp thế gian rộng lớn, sẽ thực hiện một sứ vụ trọng đại, sẽ ban phát một màu nhiệm cả thế, sẽ biến trần gian mênh mông thất vọng này thành thiên đường của hy vọng và niềm vui cứu độ.

Qua bí tích Rửa Tội, do bàn tay thừa tác của những thừa tác viên tông đồ, mỗi chúng ta cũng đã được hồng ân tháp nhập vào Chúa Ki-tô và Giáo Hội là Thân Thể của Người. Ước gì các gia đình luôn vui mừng tạ ơn, “hiệp thông, tham gia, và cùng Giáo Hội chu toàn sứ vụ” đem Ôn Cứu Độ đến cho muôn người.

Ước gì mỗi người sẽ nhận ra “tôi đã được làm tông đồ của Chúa, nhờ lời cầu nguyện của Chúa Giê-su, và theo Thánh ý Cha”, để luôn trân quý, cảm tạ, và chu toàn sứ vụ.

Cho dầu là một Hội Viên Legio, Hội viên Lòng Thương Xót, Gia Trưởng hay Bà Mẹ, một ca viên hay một lễ sinh, hay nguyên bản là Ki-tô Hữu Công Giáo, thì tất cả đều có bổn phận phải hiệp hành với Chúa Ki-tô, với Giáo Hội và với nhau, để làm cho danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến và Ý Cha được thể hiện.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình trân quý, cảm tạ, và cùng Giáo Hội, chu toàn sứ vụ “tông đồ của Chúa Giê-su”. Amen.

07/9 THỨ TƯ TUẦN 23 TN

1Cr 7,25-31; Lc 6,20-26.

BIẾT ĐÂU LÀ PHÚC, BIẾT ĐÂU LÀ HOẠ

“Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho kẻ giàu có”.

Người đời thường xem sự giàu có sang trọng, hưởng thụ vật chất dư giả, an nhàn cười đùa nghiêng ngả, vinh dự quyền uy thế giá ở đời này, là hạnh phúc. Và từ ý niệm sai lầm chết người ấy, nhiều người cắm cúi lao mình vào cuộc sống ảo mà không hề hay biết! Đến lúc nghiệm ngộ ra điều hư ảo, vỡ lẽ ra tính phù vân, mới đành thốt lên đôi lời chua chát: “Tiền nhiều để làm gì?”. Vâng, tiền nhiều để làm gì mà không mua nổi hạnh phúc gia đình, không mua nổi niềm vui tâm hồn bình an thanh thản!

Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su chỉ ra cho chúng ta: “biết đâu là phúc, biết đâu là họa”, để chúng ta tránh khỏi hiểm họa thật, và đi tìm đúng hạnh phúc thật! Giàu có là mối họa. Nghèo khó là mối phúc. Hưởng thụ trần gian là mối họa, mong hưởng sự sống đời sau là mối phúc. Kiêu căng tìm hư danh là mối họa, khiêm nhường tự hạ đón nhận hồng ân là mối phúc.

Quả thực, nếu cần có tiền để mua danh lợi dục, thì chúng ta tự chuốc họa vào thân! “Mọi sự dữ đều đi ngang qua tiền bạc”.

“Hai nửa đồng xu bé của bà goá kia, đủ mua được ‘cõi lòng của Thiên Chúa’, vì bà đã dâng tất cả! Bao giờ tiền tỷ của tôi có thể mua được một góc nhỏ trên nước trời? Hãy làm cho mình ra nghèo đi. Đừng tham lam tích trữ để hưởng thụ nữa! Nhưng cứ hãy cho tất tặn tận đi, và cho đi vì yêu Chúa, yêu Người.

Người hành khất kia như đang nói: “Tôi ăn mày đồng tiền của bạn, để bạn được Nước Trời!”. Lại có chuyện để gẫm: Có rất nhiều người phàn nàn phản đối một cha xứ nọ, vì tuần nào Cha cũng nói chuyện xin tiền, và xin tiền. Chỉ có một bà đạo đức kia nói: “Đừng phản đối. Hãy cảm ơn Cha, vì cha đang cho chúng ta cơ hội bỏ tiền ra mà mua lấy hạnh phúc Nước Trời”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nỗ lực kiếm sống ở đời này, nhưng sử dụng đồng tiền để mua lấy hạnh phúc đời sau. Amen.

**08/9 SINH NHẬT ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A, lễ kính.
Mk 5,1-4a (hoặc Rm 8,28-30); Mt 1,1-16.18-23**

BÌNH MINH CỦA ƠN CỨU ĐỘ

“Bà đã thụ thai bởi phép Đức Chúa Thánh Thần”.

Lễ Sinh Nhật Đức Mẹ, một ca trưởng tìm bài hát, và được trả lời: “Chọn bài “Mẹ Ánh Bình Minh” của Nguyễn Khắc Xuyên làm nhập lễ, bài “Mẹ Đẹp Tươi” của Cha Kim Long, kết lễ, và chọn kinh Magnificat hát rước lễ”.

“Mẹ ánh bình minh dâng lên sáng ngời. Màn tối trần gian không hề vương gót chân. Mẹ chính vầng trăng trong sáng giữa trời. Tà áo Mẹ như tuyết rơi đỉnh non ngàn”

“Mẹ Maria đẹp tươi như bình minh chiếu rạng ngời. Vầng trăng lung linh trời đêm so với Mẹ còn kém xa”.

Vâng, Giáo Hội mừng kính lễ Sinh Nhật Đức Maria, vì chính Mẹ là Người Nữ đã được Thiên Chúa tiền định ngay sau khi con người sa ngã phạm tội. Sách Sáng Thế kể lại: “Thiên Chúa phán với con rắn: “Ta sẽ đặt hận thù giữa ngươi và người nữ, giữa dòng giống ngươi và dòng giống ấy. Dòng giống người nữ sẽ đạp đầu ngươi, còn ngươi sẽ tấp lại gót chân” (St 3, 15).

Vì thế, Giáo Hội nhìn nhận sự xuất hiện của Mẹ Maria như là “Bình Minh của Ơn Cứu Độ”. Mừng sinh nhật Mẹ, là mừng Ơn Cứu Độ của Thiên Chúa đang đến gần. Ngày mới đã lên. Từ lòng Mẹ, Mặt Trời Công Chính sẽ xuất hiện, như lời Giáo Hội tung hô: Alleluia, alleluia! - Lạy Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ là người có phúc và rất đáng mọi lời ca tụng, vì Mẹ đã sinh ra Mặt trời Công Chính là Đức Kitô, Chúa chúng con. - Alleluia.

Mừng kính lễ Sinh Nhật Mẹ Maria, ước gì các gia đình cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho chúng ta một “Người Mẹ Mới Tinh Tuyền Vô Nhiễm”, mang lại cho chúng ta Đức Ki-tô là sự sống, và sự sống đời đời, thay cho thân phận người ắt tử. Và để tỏ lòng cảm tạ, các gia đình sẽ yêu mến Mẹ Maria nhiều hơn nữa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Mẹ Maria, và luôn tạ ơn Chúa, vì Chúa đã ban Mẹ là Bình Minh Ơn Cứu Độ. Amen.

08/9 THỨ NĂM TUẦN 23 TN
1 Cr 8, 1b-7, 11-13; Lc 6, 27-38

THƯƠNG XÓT, THỨ THA – AN BÌNH, HẠNH PHÚC

“Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”.

Chúa Giê-su đang nói về những chuyện rất đời thường trong cuộc sống chúng ta: chuyện thù ghét, chuyện nguyên rủa, vu khống, chuyện bóc lột, cướp giật, chuyện vay nóng lời mời vay ngouì lời nẵm, chuyện bội bạc phụ tình phụ nghĩa... nhưng tóm lại là, chuyện gì thì chuyện, chuyện thương xót và thứ tha vẫn là thái độ ứng xử của những ai làm môn đệ Người.

Bởi, chính Người đã làm người, đã sống giữa xã hội loài người, đã từng nhấp chén đau khổ, nhọc nhằn, nhục nhã, oan trái của phận người, nhưng Người đã chấp nhận tất cả để thương xót và thứ tha, như Cha của Người ở trên trời. Cha thương xót và thứ tha cho nhân loại biết bao tội lỗi phản nghịch Cha.

Ông Tư già hay nói: “Thời đại này, Thiên Chúa dựng nên chúng nó kia, mà còn bị chúng nó ghét, chúng nó đập, thì mình có nghĩa là gì mà đòi chúng nó phải thương! Thôi thì ghét thương gì cũng được, miễn là mình cứ thương chúng nó, miễn chấp chúng nó, bởi chúng nó chẳng biết việc chúng nó làm!”.

Vâng, ghét bỏ nhau, thù hận nhau, oán trách nhau, mà chi? Chẳng có an bình, lại làm tổn hại đến sức khoẻ tinh thần, thể lý. Chấp nhất chuyện nợ tiền, nợ tình, nợ ân nghĩa mà chi? Chi làm cho lòng mình thêm ray rứt vì cái hẹp hòi vô duyên của mình, vì cái tiêc nuối vô bổ những của đời phù vân chóng vánh!

Ước gì các gia đình đón nhận Lời Chúa hôm nay là “Hãy có lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”, để sống lòng thương xót trong nhà, trong cộng đoàn và trong xã hội. Thương xót người, thì cảm thông thứ tha cho người. Thứ tha thì an bình. An bình là loại hạnh phúc mà người có tiền tỷ không mua được!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình mặc lấy lòng thương xót và thứ tha của Chúa, để sống với nhau và với mọi người. Amen.

08/9 THỨ NĂM TUẦN 23 TN
1 Cr 8, 1b-7, 11-13; Lc 6, 27-38

THƯƠNG XÓT, THỨ THA – AN BÌNH, HẠNH PHÚC

“Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”.

Chúa Giê-su đang nói về những chuyện rất đời thường trong cuộc sống chúng ta: chuyện thù ghét, chuyện nguyên rủa, vu khống, chuyện bóc lột, cướp giết, chuyện vay nóng lời mời vay ngụy lời nãm, chuyện bội bạc phụ tình phụ nghĩa... nhưng tóm lại là, chuyện gì thì chuyện, chuyện thương xót và thứ tha vẫn là thái độ ứng xử của những ai làm môn đệ Người.

Bởi, chính Người đã làm người, đã sống giữa xã hội loài người, đã từng nhấp chén đau khổ, nhọc nhằn, nhục nhã, oan trái của phận người, nhưng Người đã chấp nhận tất cả để thương xót và thứ tha, như Cha của Người ở trên trời. Cha thương xót và thứ tha cho nhân loại biết bao tội lỗi phản nghịch Cha.

Ông Tư già hay nói: “Thời đại này, Thiên Chúa dựng nên chúng nó kia, mà còn bị chúng nó ghét, chúng nó đập, thì mình có nghĩa là gì mà đòi chúng nó phải thương! Thôi thì ghét thương gì cũng được, miễn là mình cứ thương chúng nó, miễn chấp chúng nó, bởi chúng nó chẳng biết việc chúng nó làm!”.

Vâng, ghét bỏ nhau, thù hận nhau, oán trách nhau, mà chi? Chẳng có an bình, lại làm tổn hại đến sức khoẻ tinh thần, thể lý. Chấp nhất chuyện nợ tiền, nợ tình, nợ ân nghĩa mà chi? Chi làm cho lòng mình thêm ray rứt vì cái hẹp hòi vô duyên của mình, vì cái tiêc nuối vô bổ những của đời phù vân chóng vánh!

Ước gì các gia đình đón nhận Lời Chúa hôm nay là “Hãy có lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”, để sống lòng thương xót trong nhà, trong cộng đoàn và trong xã hội. Thương xót người, thì cảm thông thứ tha cho người. Thứ tha thì an bình. An bình là loại hạnh phúc không dễ gì kiếm được.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình mặc lấy lòng thương xót và thứ tha của Chúa, để sống với nhau và với mọi người. Amen.

09/9 THỨ SÁU TUẦN 23 TN
1Cr 9,16-19.22b-17; Lc 6,39-42.

BỆNH TƯỚNG MÌNH LÀ HOÀN HẢO

“Người mù có thể dẫn người mù được chăng?”

Bệnh tưởng, một loại bệnh chủ quan của người muốn làm bác sĩ cho chính mình, trong khi chẳng có chút kiến thức gì về y học. Vì thế mới có người chẳng bao giờ đến bác sĩ, nhưng ở nhà tự định bệnh cho mình. Nay lại có thêm bác sĩ mạng, họ cứ lướt vào đây, và xem như hiểu biết của họ là hoàn hảo. Có người nói đùa với họ “bác sĩ mạng là bác sĩ liều mạng. Tin bác sĩ mạng hãy coi chừng thiệt mạng”. Thế nhưng, họ vẫn cứ một mực ảo và ảo rằng kiến thức y học của tôi là hoàn hảo.

Với đời sống tinh thần, đời sống thiêng liêng, cũng vậy. Nhiều người tự cho mình là đạo đức, là hoàn hảo đến mức có thể xét đoán kẻ khác là chưa đạo đức, hoặc kết án người khác nhiều thiếu sót sai lầm, và cả tội lỗi nữa. Bệnh tưởng, hay ảo tưởng ấy, nơi những con người vốn kiêu căng tự phụ. Tác giả Ba Chuông có mấy câu thơ: “Tôi tưởng mình sáng mắt, hoá ra đã mù loà, trong phận người lữ khách, trên đường về quê xa!”.

Tin Mừng nhắc đến loại người ‘tưởng mình là thánh thiện, tưởng mình đã là người đạo đức hoàn hảo’, rồi xét nét người khác, và đòi dẫn người khác đi vào con đường hoàn hảo ảo mà mình đang đi. Chúa Giê-su nói: “Người mù có thể dẫn người mù được chăng? Cả hai lại không sa xuống hố ư?”.

Ước gì những người làm cha làm mẹ trong gia đình đừng ảo tưởng nữa, nhưng hãy đạt tới sự thánh thiện hoàn hảo như Chúa muốn: trước tiên là đức khiêm nhường thật trong lòng, thứ đến là hiền lành thương xót khoan dung. Khiêm nhường mới thấy mình mù loà kém cỏi cần đến ánh sáng của Lời Chúa, để mình hoàn thiện trước đã. Hiền lành như Chúa Giê-su mới có thể dẫn dắt gia đình, con cái đến sự trọn lành như ý Chúa muốn.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khiêm nhường nhận ra sự chưa hoàn hảo của mình, và nhờ ơn Chúa, họ nên thánh. Amen.

10/9 THỨ BẢY TUẦN 23 TN

1Cr 10,14-22; Lc 6,43-49.

NỀN TẢNG CỦA ĐỜI SỐNG CÔNG CHÍNH

“Tại sao các con gọi Thầy “Lạy Chúa, lạy Chúa”, mà không thi hành điều Thầy dạy bảo?”

Tin Mừng hôm nay nhắc nhở cho chúng ta điều quan trọng này: nền tảng của đời sống công chính, của việc nên trọn lành trọn hảo, chính là nghe và thực hiện Lời Chúa Giê-su dạy.

Khi nghe và sống Lời Chúa thì chúng ta hiểu được ý Chúa muốn chúng ta làm gì và không muốn chúng ta làm gì. Như vậy, Lời Chúa sẽ làm cho đời sống thiêng liêng của chúng ta trở sinh hoa trái tốt lành. Hoa trái tốt lành ấy là lòng Tin Cây Mến Chúa trên hết mọi sự, và lòng yêu người như Chúa đã yêu.

Chúa Giê-su nói: người nghe và thực hành Lời Người là người khôn ngoan biết xây dựng căn nhà đời mình trên đá, dầu có lũ lụt cũng không làm chuyên lay nghiêng ngã. Còn người nghe Lời Chúa mà không đem ra thực hành, thì như xây căn nhà mình trên cát, sẽ sụp đổ tan tành trước bão táp phong ba.

Chúa Giê-su ví dụ căn nhà ở trần gian, để dẫn chúng ta đến căn nhà trong Nước Thiên Chúa. Chỉ có nghe và sống Lời Chúa, chúng ta mới có nền tảng vững chắc để sống công chính, để nên hoàn thiện, và để chắc có một căn nhà vĩnh cửu trên trời.

Lời Chúa luôn sẵn sàng. Điều quan trọng là chúng ta tìm nghe Lời Chúa và thực hành Lời Chúa, hay chúng ta mãi còn tìm đến tiếng lao xao của danh lợi dục và làm theo sự sai khiến của nó.

Hoa trái của danh lợi dục là sự chết ngàn thu. Hoa trái của Lời Chúa là sự sống đời đời. Căn nhà của danh lợi dục là căn nhà đổ nát. Căn nhà của Lời Chúa là căn nhà bền vững vĩnh cửu.

Lạy Chúa, trước trào lưu tục hoá mang tính toàn cầu, đang dẫn nhân loại vào nền văn minh sự chết, xin Chúa ban cho các gia đình ơn khôn ngoan cảnh giác, để dứt khoát từ chối tiếng gọi của danh lợi dục, và cùng giúp nhau lắng nghe thực hành Lời Chúa dạy, để nên hoàn thiện và được sống đời đời. Amen.

11/9 CHÚA NHẬT 24 THƯỜNG NIÊN.

Xh 32,7-11.13-14; 1Tm 1,12-17; Lc 15,1-32

NHỮNG NGƯỜI TỘI LỖI CÓ LÒNG HỐI CÁI

“Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”.

Thiên Chúa là Cha giàu lòng từ bi nhân ái. Người giận trong giây lát, nhưng thương xót đến muôn đời. Người thứ tha chứ không trừng phạt. Người cứu sống chứ không hề giết chết.

Chúa Giê-su là dung mạo của Thiên Chúa Cha, đã tỏ bày tình thương của Cha cho nhân loại. Tin mừng hôm nay, Thánh Luca cho biết, Thiên Chúa Cha đi tìm con chiên lạc, vác trên vai, vui mừng trở về. Thiên Chúa Cha dang rộng vòng tay và đón đưa con hoang đàng trở về, rồi còn mở tiệc linh đình vui mừng vì “Con ta đây đã chết, nay sống lại; đã mất, nay tìm thấy”. và kết luận: “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”.

Thảo nào, có người nói: “Trên trời toàn là những người tội lỗi....có lòng hối cải”. Và người khác lại reo lên: “Đúng rồi, làm người ai mà không có tội. Nhưng, nếu Chúa chấp tội thì ai được rồi”. Hoá ra, Lời Chúa hôm nay, là Tin Mừng cho người tội lỗi.

Chúa từ bi nhân hậu. Chúa cảm chúng ta nghĩ xấu cho Chúa rằng Chúa không xót thương. Chúa cảm chúng ta thất vọng.

Ông Sáu nằm trên giường bệnh đã lâu, mà không chịu cho ai mời cha đến giải tội. Legio đến thăm, ông kể: “Cô đơn lắm các chị ơi. Suốt ngày đêm có đứa nào đó cứ léo néo bên tai: “Tội mà nặng lắm, không có Chúa nào mà tha cho mày đâu. Buồn quá”. Chị Legio nói: “Anh Sáu ơi, đứa nào léo néo đó sai rồi. Nó muốn cho anh chết đời đời, sa hoả ngục đó. Anh nhớ nè: Chúa tha thứ cho anh mà. Tội anh có nặng nề thế nào nữa, thì Chúa cũng tha thứ cho anh mà”. Thế rồi, chị bảo anh cùng đọc đi đọc lại nhiều lần với chị: “Lạy Chúa, con tin Chúa tha thứ cho con mà. Xin Chúa tha thứ cho con”. Chị còn dặn: “Lúc đứa nào léo néo đó, thì anh đọc to lên”. Một tuần sau, anh xưng tội!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhắc nhau xét mình, sám hối, xin Chúa thứ tha, và sớm đến gặp Chúa nơi tòa giải tội. Amen.

12/9 THỨ HAI TUẦN 24 TN

1Cr 11,17-26.33; Lc 7,1-10.

TÌNH THƯƠNG VÀ ƯỚC MUỐN TỐT LÀNH

“Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”.

Viên sĩ quan ngoại giáo có lòng thương tên đầy tớ thân tín, có ước muốn tốt lành là tên đầy tớ thân tín phải được cứu sống. Từ lòng thương và ước muốn được cứu sống, Chúa Thánh Thần đã tác động nơi ông để ông đặt niềm tin vào Chúa Giê-su. Điều thú vị ở đây, là ông khiêm nhường buông bỏ mọi sĩ diện xã hội, nhận ra sự hèn mọn của mình trước Đấng mà mình đã đặt niềm tin, và nhất là khi đã tin, thì tin chân thành và tuyệt đối.

Thánh Luca tinh tế trình bày rất rõ những chi tiết nhỏ, nhưng nói lên sự khiêm nhường thăm sâu, và đức tin mãnh liệt: “Lạy Thầy, không dám phiền Thầy hơn nữa, vì tôi không xứng đáng được Thầy vào nhà tôi, cũng như tôi nghĩ tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đầy tớ tôi được lành mạnh”. Chúa Giê-su xác nhận đây là một đức tin mãnh liệt, mạnh mẽ hiếm có, chưa từng thấy trong con cái Is-ra-el

Phần chúng ta, có người nhà chúng ta đau bệnh, chúng ta có xót thương và khát khao được chữa lành không? Câu hỏi nghe vô duyên và vô lý, nhưng thực tế thì cũng có những trường hợp con cái buông xuôi, bỏ mặc cha mẹ, vì tuổi già, và có khi nguy biến rằng “sống thêm chi nữa cho cực mình, cực con cực cái”. Và nếu có xót thương và khát khao được chữa lành, thì chúng ta nghĩ đến Chúa Giê-su trước tiên, hay nghĩ đến chuyện cần có tiền, có thân thể, để đến bệnh viện, rồi chạy đôn chạy đáo?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng thương xót, có ước muốn tốt lành là mọi người được sống vui sống khoẻ, và nhất là, có lòng tin vào Chúa Giê-su: tin Người gánh lấy mọi khổ đau, tin Lời Người chữa lành và cứu sống, tin Lời uy quyền có thể làm cho loài sỏi đá, trở thành con cái thánh Is-ra-el, thì cũng sẽ làm cho loài cỏ cây hoa lá, thành thần được chữa lành. Amen.

13/9 THỨ BA TUẦN 24 TN

1Cr 12,12-14.27-31a; Lc 7,11-17.

PHẢI KHÓC VÌ THƯƠNG XÓT LINH HỒN

“Hỡi thanh niên, Ta truyền cho người hãy chỗi dậy”.

Con trai duy nhất của bà goá thành Na-im qua đời. Theo đoàn lễ tang, bà khóc lóc tiễn con về huyệt mộ! Nhìn thấy cảnh tình, thấu hiểu nỗi xót xa và lòng yêu thương của bà, Chúa Giê-su bảo bà “Đừng khóc nữa”. Người chạm đến quan tài, và dùng Lời Quyền Năng phán: “Hỡi thanh niên, Ta truyền cho người hãy chỗi dậy”. Thanh niên đã sống lại. Mẹ con vui mừng!

Những giọt nước mắt của bà goá Na-im là những giọt nước mắt từ lòng thương con, từ nỗi đau khổ vì mất con, và cũng là giọt nước mắt chấp nhận cái chết không lý giải được. Chúa Giê-su bảo bà “Đừng khóc nữa”, vì Người cảm được nỗi xót xa đau đớn lớn nhất đời người, là số phận ắt tử. Người cho chàng trai sống lại, để cho mọi người biết rằng, chỉ có Người, mới có thể hoá giải sự chết bi thương kia, thành sự sống chan hoà niềm vui.

Lời Chúa còn muốn nhắc nhở chúng ta hãy biết xót thương đời mình. Cũng cần phải khóc lóc vì thương xót linh hồn mình đang chìm trong tội lỗi đau khổ ngàn thu. Ai biết linh hồn mình đang mất đi sự sống của Thiên Chúa, mà đau đớn khóc lóc, thì cũng sẽ được Chúa Giê-su cứu sống.

Cũng vậy, các gia đình không chỉ đau buồn khóc lóc vì sự chết phần xác của người thân, nhưng còn hãy biết khóc lóc vì sự chết phần linh hồn do đắm chìm trong tội. Bà thánh Monica đã khóc lóc vì con mình là Augustino lầm lạc, và Chúa đã cứu.

Có thể mỗi chúng ta đang sống một sức sống mãnh liệt, phơi phơi, tươi trẻ, nhưng có ai hiểu rằng, linh hồn chúng ta đang héo úa, tàn tạ, hấp hối vì cõi lòng như uế, tội lỗi. Hãy đau buồn khóc lóc đi, hãy sám hối đi, để được Chúa Giê-su dùng Lời quyền năng mà ban lại sự sống thiêng liêng, đời này, và đời sau nữa!

Lạy Chúa, Chúa chạnh lòng thương ai biết đau buồn khóc lóc vì tội lỗi mình, xin Chúa cứu sống linh hồn các gia đình. Amen.

14/9 LỄ SUY TÔN THÁNH GIÁ CHÚA GIÊ-SU

Ds 21,4b-9; (hoặc Pl 2,6-11); Ga 3,13-17.

NHÌN LÊN THÁNH GIÁ CHÚA GIÊ-SU MÀ KÊU CỨU

“Con Ngươi phải bị treo lên”.

Trên đường về đất hứa, mệt nhọc và cực khổ, dân Thiên Chúa luyến tiếc nôi thịt thừa bên Ai cập, nên kêu trách Chúa và Môi-sê. Bấy giờ, rắn lửa xuất hiện tràn lan cắn chết nhiều người. Họ sám hối vì tội phản nghịch Chúa. Chúa cho Môi-sê dựng lên con rắn đồng, để ai nhìn lên con rắn đồng mà kêu cứu, thì khỏi chết.

Hình ảnh con rắn lửa, nhắc lại chuyện nguyên tổ nghe lời con rắn, mà phản nghịch Chúa, dẫn con cái loài người tới sự chết ngàn thu. Hình ảnh con rắn đồng, tiên báo việc Đức Giê-su Con Thiên Chúa chịu chết treo trên thánh giá, và ai nhìn lên Chúa Giê-su trên Thánh Giá mà kêu cứu, sẽ được khỏi chết muôn đời.

Vâng, Chúa Giê-su Ki-tô là Đấng Cứu Độ duy nhất của chúng ta. Người đã cứu độ chúng ta bằng chính cái chết và sự phục sinh của Người, để ai cùng chết với Người, sẽ được cùng Người phục sinh và vào cõi sống muôn đời.

Một bản kinh rất cổ, nhưng luôn mang lại niềm vui trẻ trung tươi mới cho giáo dân Giáo Phận Quy Nhơn, đó là kinh “A Rất Thánh Giá”: “A Rất Thánh Giá, chúng con kính mừng cây thánh giá, là cây đã chuộc muôn dân đặng rồi! Cho kẻ có phước đặng phần vui mừng, cho kẻ có tội đặng lòng trông cậy, cho kẻ yếu đuối đặng nhờ sức mạnh, cho kẻ khốn nạn đặng sự an lành...”

Lễ Suy Tôn Thánh Giá Chúa Giê-su, ước gì các gia đình cùng nhau đọc lại bản kinh này, và ước gì mọi người đều thuộc lòng, để luôn tôn vinh và cảm tạ Chúa Giê-su, để luôn đặt niềm hy vọng cậy trông vào Chúa Giê-su, và nhất là để cùng Chúa Giê-su chấp nhận đau khổ, chấp nhận hy sinh từ những việc nhỏ, đến chấp nhận hy sinh tính mạng vì yêu nhau, yêu mọi người.

Lạy Chúa Giê-su chịu chết trên Thánh Giá vì yêu nhân loại, xin cho các gia đình biết tôn vinh, cảm tạ, và mến yêu Thánh Giá Chúa, luôn vui vẻ hy sinh vì yêu nhau, yêu người. Amen.

KINH A RẤT THÁNH GIÁ

A Rất Thánh Giá,
chúng con kính mừng cây Thánh Giá
là cây đã chuộc muôn dân đặng rồi,
cho kẻ có phước đặng phần vui mừng,
cho kẻ có tội đặng lòng trông cậy,
cho kẻ yếu đuối đặng nhờ sức mạnh,
cho kẻ khốn nạn đặng sự an lành.

Khen cây Thánh Giá ở giữa rừng phàm
nên giống báu lành, nên cây sang trọng,
nên đơn linh nghiệm, nên tàu vượt qua biển hiểm thế này.

Cây Thánh Giá thật là gương giáo dạy giặc linh hồn,
khử trừ đánh diệt tam cừu oan gia,
sát phạt tà ma thịt mình thế tục.

Vì cây Thánh Giá là như chìa khóa mở cửa Thiên Đàng
cho chúng con đặt vào đến nơi quê thật.
Cây Thánh Giá tốt lành rất mực đìu dà êm mát,
bóng che thiên hạ khỏi chốn hỏa hình.
Cội rễ, nhành lá, búp bông hoa quả,
từ xưa lẫn nay, cây nào dám ví bằng cây Thánh Giá,
từ cây Thánh Giá chở mình Chúa Cả đóng đinh chịu chết trên
cây Thánh Giá.

Vậy cây Thánh Giá nên giống báu lành vô lượng vô biên,
lưỡi khen chẳng xiết, bút ngợi khôn cùng.
Tài Thánh Giá ai dám ví bằng?
Sức Thánh Giá vô số chẳng cùng.
Rày con trông cậy Thánh Giá.
Con nhớ Chúa con là Chúa Giê-su cực cao cực cả
đã dùng Thánh Giá mà chuộc tội con.

Vậy nên con phải hết lòng khiêm nhượng, cảm ơn thờ phượng.
Con kính con lạy, con mừng Thánh Giá,
ngửa nhìn Thánh Giá, thật giống chữa con,
chuộc con đặt rồi, tha hết tội con.
Con cầu đã phí, con nguyện đã đáng.
Con đặt cây nhờ, đau thì liền đã, nghèo xảy lại an.

Vậy con trông cậy Thánh Giá,
xin đưa (chúng con/ linh hồn...) qua khỏi gian nan,
tới nước Thiên Đàng, đặt ở chốn an chẳng còn khốn khó.
Amen.

14/9 THỨ TƯ TUẦN 24 TN

1 Cr 12, 31 - 13, 13; Lc 7, 31-35

AI ĐÓ CÓ THỐI SÁO, TÔI CŨNG KHÔNG MÚA NHẢY

“Chúng tôi đã thối sáo mà các anh không nhảy múa, chúng tôi đã hát những điệu bi ai mà các anh không khóc”.

Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa làm người, và làm người bình thường như những con người đời thường. Người còn dám bước xuống dưới mức bình thường với những con người tận cùng thấp trong xã hội. Người tự khiêm hạ hoà mình với những người thấp bé, hèn mọn, xấu xa và kẻ cả tội lỗi nữa. Thế nhưng, cách sống ấy trở nên cái gai trong mắt những người biệt phái và kinh sư, vì không giống cách sống kiêu căng, không giống thái độ kẻ cả của họ. Họ muốn Người đồng minh với họ, ủng hộ họ, sống cách sống và suy nghĩ theo cách suy nghĩ của họ, thì mới xứng tầm là cách sống của một Đấng Messia. Họ không hiểu đường lối của Người là hiền lành khiêm nhường để yêu thương cứu rỗi.

Bởi thế, Chúa Giê-su ví họ như những đứa trẻ ngồi ngoài đường phố gọi và nói với nhau rằng: “Chúng tôi đã thối sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa. Chúng tôi đã hát những điệu bi ai, mà các anh không khóc”.

Chúng ta đang chung sống với những người duy vật vô thần. Họ muốn chúng ta đồng minh với họ, để tục hoá mọi giá trị thiêng thánh. Họ kiêu căng tự nhận mình là tốt, và phủ nhận sự tốt lành của Thiên Chúa, của nguồn đạo. Họ chủ trương ‘tốt đời, đẹp đạo’, nghĩa là, chỉ có họ mới làm cho chúng ta nên tốt, còn đạo chỉ làm cho chúng ta đẹp bên ngoài mà thôi!

Ước gì các gia đình đứng vững trước bao cám dỗ bất chính, để ai đó có thối sáo, thì chúng ta cũng không múa nhảy; ai đó có tục hoá, thì chúng ta cũng không hoá tục, nhưng luôn thuộc về Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su hiền lành khiêm nhường.

Lạy Chúa, các gia đình đang phải chiến đấu từng ngày với cuộc sống gạo tiền cơm áo, lại còn phải chiến đấu với những chức cám dỗ bất chính, xin Chúa giúp họ chiến thắng. Amen.

15/9 LỄ ĐỨC MẸ SÀU BI

Hr 5,7-9; Ga 19,25-27 (hoặc Lc 2,33-35.)

CÁI KẾT ĐẲNG CỦA MỘT NGƯỜI MẸ

“*Này là Con Bà*” – “*Này là Mẹ con*”

Ca Tiếp Liên của Phụng Vụ Giáo Hội viết: “Mẹ sầu bi tắm tã giọt châu, đang đứng bên cây Thập giá, nơi Con Người đã bị treo lên. Một lưỡi gươm nhọn đã đâm qua tâm hồn Bà đang rên siết, đang sầu khổ và đau đớn. Ôi đau buồn sầu khổ biết bao, cho bà Mẹ đáng suy tôn, của một Người Con duy nhất! Bà Mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của Người Con chí thánh, mà đau lòng thổn thức tâm can”.

Có lẽ nào, hành trình đón nhận, cuu mang, sinh hạ, dưỡng dục suốt ba mươi ba năm, giờ đây, phải chấm dứt cùng với cái chết của con, và với lưỡi gươm thấu qua trái tim Mẹ, tan nát!? Hay là, nói theo cách nói của báo chí thời nay, thì câu chuyện dưới chân thập giá không phải là “cái kết đắng” của một người Mẹ đó sao? Vâng, “cái kết đắng” là Thánh Ý, vì Thánh Ý luôn là Thánh Giá, và Thánh Giá là Tình Yêu Cứu Độ.

Bởi, nếu cái chết của Chúa Giê-su, Con của Mẹ, là cái chết cứu độ, thì trái tim tan nát của Mẹ Maria là sự hiệp thông đau khổ cách trọn vẹn nhất, và là sự hiệp công ơn cứu độ cách huyền nhiệm đến dường nào! Sự thấu cảm giữa hai trái tim đau, chính là lời chuyển giao Hội Thánh vào trong tay Mẹ, và nhờ Mẹ làm Mẹ Hội Thánh. Người Mẹ Đau Khổ Vì Yêu sẽ hiệp hành cùng Hội Thánh trên hành trình “đau khổ vì yêu, chết vì yêu” để cứu rỗi nhân loại. “*Này là Con Bà*” – “*Này là Mẹ con*”. Và Tin Mừng viết tiếp: “*Và từ lúc ấy, người môn đệ đưa Mẹ và nhà mình*”.

Mẹ Maria Sầu Bi cũng đang đồng hành với mỗi người, mỗi nhà. Mẹ đang cùng chúng ta chấp nhận ‘đau khổ vì yêu nhau, vì yêu mọi người’, để tất cả đều được cứu rỗi và reo lên: Alleluia.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Mẹ, và tin tưởng Mẹ đang cùng hiệp hành với gia đình trong mọi hoàn cảnh. Amen.

15/9 THỨ NĂM TUẦN 24 TN

1 Cr 15, 1-11; Lc 7, 36-50

YÊU NHIỀU, ĐƯỢC THỨ THA NHIỀU

“Tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều”.

Yêu nhiều, thì sẽ rất nhạy bén chuyện mình làm mất lòng nhau. Còn yêu ít, hoặc chẳng có yêu thương, thì rất chậm, hoặc không nhận ra điều mình làm tổn thương nhau. Có yêu cha, yêu mẹ nhiều, con cái mới thấy mình có lỗi. Vợ chồng có yêu nhau nhiều, mới hiểu mình thiếu tôn trọng nhau, xúc phạm nhau. Tình người thế gian là như thế. Và cũng như thế, đối với Chúa của chúng ta. Yêu Chúa nhiều, mới thấy mình có lỗi với Chúa. Bằng không, con người cứ trơ trơ ra như chẳng có chuyện gì.

Câu chuyện Tin Mừng kể: hôm Chúa Giê-su dùng bữa tại nhà người biệt phái, có một người phụ nữ mang tiếng là tội lỗi đến với Chúa Giê-su. Chị này khóc lóc ướt đầm chân Chúa, lấy tóc thề mà lau, hôn chân Người và lấy thuốc thơm mà xức chân Người. Với người biệt phái, thì họ nghĩ chị này đang làm công việc “giả vờ yêu” với chàng Giê-su điển trai, lịch thiệp để tìm một mối lợi. Nhưng với Chúa Giê-su, thì Người thấu suốt cả tấm lòng và lẽ kín niềm riêng của chị. Một là chị tin nhận Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa. Hai là chị yêu mến Chúa Giê su, bằng tình yêu chân thành khiêm hạ của kẻ bần cùng đối với đấng tối cao. Ba là chị nhận ra mình đã sống bất chính, tội lỗi, làm tổn thương đến tình yêu của Chúa. Và bốn là, chị muốn tự mình xin chuộc lại lỗi tình bằng một lòng yêu nồng nàn thánh thiện.

Chỉ có Chúa Giê-su mới đọc được từng trang tâm tư của chị, từng nhịp yêu trong trái tim chị, nên Người nói: “Tội chị rất nhiều mà đã được tha rồi, vì chị đã yêu mến nhiều”.

Ước gì các gia đình yêu Chúa nhiều, nhiều hơn, nhiều nhất, và nhiều trên hết mọi sự, để sớm nhận ra những lỗi tình, những xúc phạm đến tình yêu Chúa, kịp sám hối và xin Chúa thứ tha.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa nhiều, yêu nhau nhiều, luôn làm mới tình yêu qua việc nhận lỗi và xin lỗi. Amen.

16/9 THỨ SÁU TUẦN 24 TN

1Cr 15,12-20; Lc 8,1-3.

LOẠI BỎ GẤP Ý TƯỞNG TRỌNG NAM KHINH NỮ

“Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người”.

Có nhiều phụ nữ đi theo Chúa Giê-su và các môn đệ Người rao giảng Tin Mừng. Họ là những người đã được Chúa chữa khỏi tà thần và bệnh tật. Họ lấy của cải mình mà giúp người.

Tin Mừng kể vắn gọn như thế, nhưng đã đủ cho thấy cái nhìn trân trọng của Chúa Giê-su đối với giới phụ nữ, trong khi xã hội vẫn xem thường họ, vẫn đánh giá rất thấp họ, và còn có nơi xem họ là “có cũng như không”. Quan niệm “trọng nam, khinh nữ”, với câu “Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”, chẳng hạn.

Ngay ở Việt Nam lúc này, và ngay trong các gia đình Ki-tô hữu Công Giáo lúc này, cũng vẫn còn cái ảnh hưởng của “trọng nam khinh nữ”. Và vì thế, cách đối xử bất công không ở đâu xa, mà ngay trong nhà mình. Nhiều người chồng không nhận ra tình yêu của vợ mình, không nhận ra giá trị nhân vị của vợ mình, mà ngược lại, chỉ nhận thấy nơi vợ mình một giá trị thực dụng. Lời hứa làm nên Bí tích “yêu thương và tôn trọng” nhau, bị quan niệm xã hội lấn lướt, và cuối cùng là không thực hiện được như đã hứa. Thế là, đời sống vợ chồng bỗng trở thành một cuộc sống chung với vô số cơ hội làm tổn thương nhau, nhiều hơn cơ hội gắn kết với nhau nên tình yêu bền vững! Thật đáng tiếc!

Chúa Giê-su yêu thương, quý mến, tôn trọng người phụ nữ, và cũng gọi mời, đón nhận những người phụ nữ vào trong kế hoạch cứu rỗi của Người. Ước gì các gia đình bỏ ý tưởng trọng nam khinh nữ, để chồng yêu quý và tôn trọng vợ mình, cùng nhau xây dựng gia đình bình an hạnh phúc, nên dấu chứng của Tin Mừng, nên gương sáng cho con cái yêu kính người mẹ hiền.

Lạy Chúa, xin giúp những người mẹ hân hoan vì luôn được chồng con yêu quý, để họ tỏa sáng đức yêu thương trong gia đình, và nên gương sống đạo cho các gia đình khác. Amen.

17/9 THỨ BẢY TUẦN 24 TN
1Cr 15,35-37.42-49; Lc 8,4-15.

LỜI ƠI! SAO HÔM NAY MUỘN THẾ?!

“Hạt rơi trong đất tốt, là những người giữ lấy lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái”.

Chúa Giê-su là hạt giống được Chúa Cha gieo vào ruộng đời, để chịu hư thối, nảy mầm cây công chính, sinh hoa trái cứu rỗi nhân loại. Lời Chúa Giê-su là hạt giống gieo vào lòng người, cho người đón nhận, thực hành, nên công chính và được cứu rỗi.

Bởi Lời là Người, cho nên, số phận của con người mang tên Giê-su thế nào, thì số phận của Lời Người cũng y vậy. Lời cũng được đón nhận nồng hậu, thành tín, nhưng Lời cũng bị kẻ chối, người chê, đui đóm, xem thường, khi bị. Lời cũng được quý chuộng, chăm tưới, nhưng Lời cũng bị bỏ bê phơi nắng cháy khô. Lời cũng được một chỗ ưu tiên trong lòng, nhưng Lời cũng bị ghen ghét trong đồng đời bụi nhùi rậm rịt.

Lời cuối trong Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su muốn chúng ta đón nhận Lời Người với tấm lòng tốt lành và thiện hảo, giữ lấy Lời và nhờ kiên nhẫn, mà chúng ta sinh được hoa trái”.

Quả thực, những người làm công tác Sống Theo Lời Chúa TV vui mừng vì có nhiều người tha thiết đón nhận Lời Chúa. Hôm nào đó, đến hơn 19 giờ rồi, mà chưa nhận được Youtube Lời Chúa, thì STLC TV nhận rất nhiều tin nhắn thăm hỏi: “Sao hôm nay muộn thế! Bệnh hả? Hay trục trặc gì? Đang chờ để vào giờ kinh nè, biết không?”. Thật cảm động với dòng tin nhắn.

Nhưng cũng không thiếu những tin nhắn từ chối nhận STLC TV, và cả những lời cay đắng dễ làm chùn lòng người thực hiện.

Tạ ơn Chúa vì Chúa nói: “Hãy giữ lấy Lời và nhờ kiên nhẫn mà trở sinh hoa trái”. Ước gì những người thực hiện kiên nhẫn. Ước gì những người đón nhận cũng kiên nhẫn nghe, kiên nhẫn sống Lời Chúa, để tâm hồn và gia đình trở sinh hoa trái bình an.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thành tâm đón nhận Lời Chúa, sống Lời Chúa, và cảm nếm niềm vui bình an. Amen.

18/9 CHÚA NHẬT 25 THƯỜNG NIÊN.

Am 8,4-7; 1Tm 2,1-8; Lc 16,1-13 (hoặc Lc 16,10-13).

HẠ CÁNH AN TOÀN HAY MỘT CHỖ VĨNH CỬU?

“Các con không thể làm tôi Thiên Chúa mà lại làm tôi tiền của được”.

Hay thật! Không biết người thời nay có đọc đoạn Tin Mừng này không, mà lại biết câu chuyện của người quản lý bất trung và bất chước y hệt. Có người lo tính sao cho còn được một đồng tài sản vô tội vạ trước khi hạ cánh an toàn. Có bà cho vay trên phố kia bỗng cho lệnh thu hồi vốn vay gấp gáp, chỉ vì bà mới bị tai biến thoáng qua hôm thứ năm tuần trước. Một cụ già nghèo khổ ở quê kia, cũng phải lột mớ tờ tiền lẻ dưới lưng, và quả quyết rằng: “không có tiền, lạnh lưng, không ngủ được!”. Hoá ra, con cái trần gian thời nào cũng khôn ranh theo kiểu trần gian, lo phòng thân lúc cuối đời, khi hậu sự. Nhưng, lo được gì?

Chúa Giê-su thấu suốt lòng con người mê muội, cứ lo nghĩ lo tính những chuyện mê muội, cứ chuẩn bị cho mình những loại mê muội, để đón cái hậu sự mê muội. Vì thế, Người muốn những ai đã tin vào Người, thì đừng khôn ranh theo kiểu mê muội ấy, nhưng hãy khôn ngoan mà chuẩn bị cho mình một chỗ vĩnh cửu trong cõi đời sau. Người nói: “Hãy dùng tiền của gian dối mà mua lấy bạn hữu, để khi mất hết tiền bạc, thì họ sẽ đón tiếp các con vào chốn an nghỉ đời đời”.

Bạn hữu có thể “đón tiếp chúng ta vào chốn an nghỉ đời đời” là chính Chúa Giê-su và những con người sống nghèo, sống yêu như Người, là hiện thân của Người chung quanh chúng ta.

Ước gì các gia đình không quá nặng lo chuyện tích lũy tiền bạc, nhưng sẵn sàng chia sẻ giúp đỡ cho những người đau khổ, bệnh tật, nghèo túng, những bạn hữu của Chúa Giê-su.

Có người hay nói: “Mấy người nghèo khổ kia lên Thiên Đàng rồi! Họ sẽ cầu bầu cho tôi được rồi, vì ngày xưa, tôi có giúp họ”.

Lạy Chúa, xin ban cho các gia đình ơn khôn ngoan dùng tiền của trần gian mà mua lấy một chỗ vĩnh cửu trên trời. Amen.

19/9 THỨ HAI TUẦN 25 TN

Cn 3,27-34; Lc 8,16-18.

CHÚA GHÊ TỎM NHỮNG KẸ LỪA DỐI

“Đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng”.

Sau ngày không ai mong đến ấy, trời u ám, lòng người ủ ê rũ rượi. Vài cụ thất chí uống trà. Có người hỏi: “Tại sao người nói dối, sống dối bao giờ cũng đòi người khác phải nói thật, phải sống thật”. Ông Tư trả lời: “Tại vì họ nghĩ ai cũng dối như họ”. Cả bàn thình lạng hồi lâu. Ông Tư nói tiếp: “Đáng buồn thật! Mọi người đang vui trong một xã hội sống với nhau rất chân thành, bỗng bây giờ, chỗ nào cũng dối, dối từ trong nhà ra ngoài ngõ, dối từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên... Nhưng thôi, đó là chuyện của người ta. Còn chúng mình thì phải nhớ sống cho thật. Sách Châm Ngôn viết: “Chúa ghê tởm những kẻ lừa dối, và Chúa ở thân mật với những kẻ đơn sơ”. (x. Cn 3, 27-34).

Lời Chúa Giê-su hôm nay dạy chúng ta sống thật thà, đơn sơ, như sống dưới ánh sáng, dưới mắt của Thiên Chúa. Chúa yêu quý người đơn sơ thật thà, và Chúa vui thích hiện diện thân tình với họ. Khi sống thật thà, chúng ta sẽ trở nên ánh sáng soi cho mọi người về bình an và hạnh phúc đích thực. Và cũng chính lời thật, yêu thật, sống thật của chúng ta, sẽ nói cho mọi người biết rằng: giả dối là bóng tối, và giả dối là bất an, bất hạnh.

Có một chị kia hay sống dối, đặt điều, và khi bị người khác phát hiện một chuyện, chị lại thêm một chuyện dối khác. Và cứ thế, những chuyện dối nối tiếp nhau. Suốt ngày cứ phải tìm cách để nói dối, sống dối, đặt điều, thì lòng mình bình an được sao?

Ước gì các gia đình cương quyết nói “không” với chuyện dối, chuyện giấu, chuyện lén lút, chuyện quanh co, ỡm ờ, nhưng luôn sống yêu thương đơn sơ chân thành, đẹp ý Chúa, và đẹp ý nhau. Chúa sẽ luôn hiện diện thân tình trong gia đình, và Chúa sẽ chúc phúc cho vợ chồng, cha mẹ, con cái bình an, hạnh phúc.

Lạy Chúa, giữa một xã hội dối trá, lừa bịp nhau hôm nay, xin giúp các gia đình chúng con nói thật, yêu thật, sống thật. Amen.

20/9 THỨ BA TUẦN 25 TN
Cn 21,1-6.10-13; Lc 8,19-21.

“THẤY NGƯỜI SANG, BẮT QUÀNG LÀM HỌ”

“Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành”.

Có người nói với Chúa Giê-su: “Mẹ và anh em Thầy đang tìm Thầy”. Người nói: “Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành”. Nói như thế, không phải là Người ơ thờ hờ hững với Mẹ Người, nhưng là Người đã ca tụng Mẹ Người cách trân trọng xứng đáng.

Vâng! Mẹ Maria đã nghe Lời Thiên Chúa và thực hiện Lời đã đón nhận một cách hoàn hảo nhất, trọn vẹn nhất. Không phải vì Mẹ có tài năng siêu việt, có trí khôn trí hiểu uyên nguyên, nhưng vì Mẹ khiêm nhường đặt cả cuộc đời mình vào bàn tay của Thiên Chúa, khiêm nhường đánh mất mình để Thiên Chúa thực hiện điều Thiên Chúa muốn nơi thân phận tớ nữ thấp hèn.

Chúa Giê-su cũng đang muốn chúng ta yêu mến, quý chuộng, lắng nghe, và thực hiện Lời Người dạy, để mỗi chúng ta được tháp nhập vào gia đình của Thiên Chúa, nên nghĩa tử của Thiên Chúa và anh em với Người trong dòng dõi hằng sống!

Ở đời có câu: “Thấy sang, bắt quàng làm họ”. Có người rất hãnh diện vì có bạn làm linh mục, làm giám mục. Có người lại tự hào mình thân thiện với ông tỉnh bà huyện, ông chính phủ, bà quốc hội. Có người khác lại ra vẻ ta đây vì hay tiếp đón đại gia, hay người nổi tiếng! Để mà chi? Để được chi? Sao không có thể “bắt quàng làm họ”, làm huynh đệ, làm anh em với Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa? Tại vì người nghèo quá chăng? Hay bởi Người bảo phải từ bỏ mọi sự? Sao không dám tin Người là “Đáng có uy quyền và giàu lòng xót thương”?

Ước gì các gia đình khát khao và vui mừng được là gia đình của Thiên Chúa, là dòng dõi của Thiên Chúa hằng sống.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, luôn quý chuộng, lắng nghe và sống Lời Người dạy. Amen

**21/9 T.MÁT-THÊU, TÔNG ĐỒ, TÁC GIẢ TIN MỪNG
Ep 4,1-7.11-13; Mt 9,9-13.**

VIẾT TIẾP TIN MỪNG CHÚA GIÊ-SU

“Hãy theo Ta”. - Và ông ấy đứng dậy đi theo Người.

Chúa Giê-su gọi ông Matthêu, người thu thuế, và ông đã đi theo Người. Người đến dùng bữa tại nhà ông. Thấy vậy, những người biệt phái nói với các môn đệ Người rằng: “Tại sao Thầy các ông lại ăn uống với những người thu thuế và tội lỗi như vậy?”. Nhân chuyện này, Chúa Giê-su quả quyết: “Ta không đến để kêu gọi người công chính, nhưng kêu gọi người tội lỗi”.

Hoá ra, vì con người tội lỗi, mà Chúa Giê-su đã đến. Vì thế, Người đồng bàn với ai tội lỗi, để họ được nên công chính và được đồng bàn với Thiên Chúa. Người hạ mình xuống tới chỗ tận cùng thấp của thân phận con người hèn mọn, để con người hèn mọn được đưa lên tới cõi cao xanh vinh sáng của Thiên Chúa. Rất đặc biệt, với người thu thuế Matthêu: nếu Matthêu có khả năng về chữ viết và con số, và đang phục vụ cho một quyền lực trần thế, thì Người lại dùng ông với khả năng ấy mà phục vụ cho Nước Trời, phục vụ cho chương trình cứu độ.

Chúng ta tạ ơn Chúa Giê-su khiêm hạ và xót thương, đã bước xuống với con người tội lỗi, và dùng chính con người tội lỗi được xót thương, loan báo tình thương Chúa cho muôn người. Thánh Mát-thêu, người thu thuế được Chúa Giê-su đồng bàn, đã là một trong mười hai Tông Đồ của Chúa Giê-su. Ngài đã viết cuốn Tin Mừng đầu tiên của Kinh Thánh Tân Ước, vào khoảng cuối thế kỷ thứ nhất. Ngài đã để lại 28 chương Lời Chúa Giê-su, và cuộc đời của Người, để những con người tội lỗi chúng ta, cũng được đọc, nghe, tin, sống, và được cứu rỗi.

Chúa Giê-su đã đồng bàn với các gia đình trong bữa tiệc châu lậ trần gian, để các gia đình được tham dự bữa tiệc thiên quốc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình viết tiếp “Tin Mừng Chúa Giê-su” qua những trang bình an hạnh phúc của gia đình Tin Cây Mến Chúa, của gia đình yêu nhau, và yêu người. Amen.

21/9 THỨ TƯ TUẦN 25 TN

Cn 30, 5-9; Lc 9, 1-6

SÓNG LỜI CHÚA VÀ LOAN BÁO LỜI CHÚA

“Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân”.

Tác giả sách Châm Ngôn đã ngộ ra điều quý giá, là: sống trong sự thật và Lời Sự Thật là hạnh phúc an vui. Vì thế, có lời cầu xin: “Lạy Chúa, con xin Chúa hai điều này và xin đừng từ chối trước khi con chết: Xin hãy loại xa con sự giả trá và lời gian dối. Xin chớ để con ăn mỳ và cũng đừng để con giàu có: xin chỉ ban cho con ăn dùng vừa đủ; kéo khi no đầy, con bị mê hoặc mà chối Chúa rằng: Chúa là ai? Hoặc vì túng thiếu con đi ăn trộm và làm ố danh Thiên Chúa của con” (x Cn 30, 5-9).

Vâng! Người thuộc về Chúa thì chẳng bận tâm đến của ăn của uống hư nát chóng vánh, và cũng chẳng mơ màng vật chất thế gian, bởi nó chỉ mang lại hạnh phúc dối lừa, hạnh phúc ảo.

Vì thế, sau khi ban cho các tông đồ sức mạnh và quyền năng trên mọi ma quỷ và được chữa lành các bệnh tật, rồi sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân, Chúa Giê-su dặn dò cẩn thận: “Khi đi đàng, các con đừng mang gì cả, chớ mang gậy và bị, bánh và tiền, cũng đừng mặc hai áo”.

Vâng! Không phải có tiền, có phương tiện đầy đủ mới rao giảng Nước Thiên Chúa được, nhưng, trước tiên phải có Lời Chúa, phải sống Lời Chúa. Người môn đệ Chúa luôn phải cẩn thận đề phòng chước cám dỗ của tiền bạc phương tiện, vì nó sẽ làm cho mình hư đi lúc nào không hay, không biết!

Còn nhiều gia đình nghèo lắm, không được ai thăm viếng, và họ cũng không dám mời ai viếng thăm hay dùng bữa, vì cung cách sang chảnh của chúng ta. Có người thăm viếng ông bà cụ. Ông cụ nói: “Xin mời dùng rượu”. “Rượu gì vậy?” “Dạ, Vodka Men”. “Không. Ít nhất cũng phải là Whisky mới uống được!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống đơn sơ khiêm nhường, để có thể đến với nhau và chia sẻ niềm vui Tin Mừng. Amen.

22/9 THỨ NĂM TUẦN 25 TN

Gv 1,2-11; Lc 9,7-9.

VỮNG TIN CHÚA KI-TÔ VÀ GIÁO HỘI NGƯỜI

“Ông Gioan đã bị trẫm chém đầu rồi, ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế”.

Một người đang nắm trong tay toàn vẹn quyền lực thế gian, bỗng có một người ở từ đâu đâu xuất hiện. Và người từ đâu đâu ấy, đang nói gì dân nghe nấy, đang bảo gì dân làm nấy, lại còn đang nhận được bao lời tung hô rằng: vị cứu tinh đã đến. Thử hỏi, người nắm quyền lực trần gian kia có điên tiết lên không?

Thì ra, thái độ bỡ ngỡ, bàng hoàng, lo lắng của Vua Herode trước những thông tin về Chúa Giê-su, vẫn là lẽ tự nhiên ở đời. Herode có nghĩ rằng ông đã giết Gioan mà nay Gioan sống lại, hiện về cũng là nghĩ suy tự nhiên của người từng phạm tội ác.

Vâng! Có nắm trong tay quyền lực tới mức nào đi nữa, thì cũng đừng ảo mộng giết chết Thiên Chúa. Có chiếc bình sành nào đủ khả năng đập ông thợ gốm? Hay là ông thợ gốm mới có quyền đập nát chiếc bình sành mà chính tay ông đã nhào nặn?

Đừng gờ chân mà đập mũi nhọn. Hai ngàn năm qua, có chủ nghĩa nào, có quyền lực nào muốn loại trừ Thiên Chúa hay trừ đập Giáo Hội, mà thành công đâu!? Mà ngược lại, chủ nghĩa nào cũng sụp đổ, quyền lực nào cũng thay chủ đổi ngôi, chỉ còn Chúa Ki-tô và Giáo Hội Người là bền vững.

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau vững lòng tin cậy mến Chúa Ki-tô hằng sống và Giáo Hội của Người bền vững đến muôn đời. Nhất là, nhắc nhớ các bạn trẻ hôm nay: đặt niềm tin vào chỗ duy vật, bạn sẽ sụp đổ; đặt hy vọng nơi vô thần, bạn sẽ hoang tàn. Vậy, hãy đặt niềm tin yêu hy vọng vào Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su. Không có Chúa, các bạn sẽ không làm được gì, không nên trò trống gì, lại còn phải tan tác trước khi tan nát!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vững tin vào Chúa uy quyền và thương xót, yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian, và đặt niềm cậy trông vào quyền năng và ân sủng Chúa. Amen.

23/9 THỨ SÁU TUẦN 25 TN

Gv 3,1-11; Lc 9,18-22.

CHỊU THƯƠNG, CHỊU KHÓ, CHỊU CHẾT VÌ YÊU

“Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa. Con Người phải chịu nhiều đau khổ”.

Chúa Giê-su đã ra đi rao giảng Nước Thiên Chúa, làm nhiều phép lạ chữa lành, nhưng thiên hạ vẫn chưa hiểu đích xác Người là ai, có chăng cũng chỉ là những suy đoán và đồn đoán. Những người bên cạnh Herode chẳng hạn, họ đoán Người là ông Gioan Tiên Hô, đã bị giết chết, nay sống lại hiện về, hoặc là Elia hay một tiên tri nào đó. Còn với các môn đệ của Chúa Giê-su, thì Phê-rô đại diện lên tiếng: “Thầy là Đức Ki-tô của Thiên Chúa”.

Ông Phê-rô học thần học ở đâu mà nói đích xác vậy? Nhưng may quá, vì ông là ngư phủ, và chẳng học ở đâu cả, chẳng học với thầy nào cả, cho nên, câu trả lời đích xác của ông phải được xác nhận là bởi Chúa Thánh Thần. Thảo nào, ở đoạn Tin Mừng khác, Chúa Giê-su nói: “Simon con Gio-na, con thật có phúc, vì không phải bởi xác thịt hay máu huyết, nhưng bởi Cha trên trời đã cho con hay biết điều huyền nhiệm”.

Ông Phê-rô trả lời đã đúng danh xưng, thân phận rồi, nhưng Chúa Giê-su còn cho các môn đệ biết về sứ vụ của Người: “Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các kỳ lão, các thượng tế, và các luật sĩ từ bỏ và giết chết, nhưng ngày thứ ba sẽ sống lại”.

Các gia đình chúng ta tin vào Chúa Giê-su là Đấng Ki-tô, Đấng được Chúa Cha xúc dầu và sai đến với chúng ta để cứu chuộc chúng ta. Nhưng không đơn giản, chỉ tin như thế, và dừng lại ở đó. Chúa muốn chúng ta cùng Người thực hiện ơn cứu độ, là cùng Người chịu thương chịu khó chịu chết vì yêu. Ai tin và theo Chúa Ki-tô, mà không “chịu thương chịu khó chịu chết vì yêu” như Người, thì chưa xứng đáng với tên gọi Ki-tô hữu.

Lạy Chúa, cuộc sống gia đình là địa chỉ thuận lợi nhất để cùng Chúa Giê-su thực hiện sứ vụ cứu độ, xin cho các gia đình chịu thương chịu khó chịu chết vì yêu Chúa, vì yêu nhau. Amen.

24/9 THỨ BẢY TUẦN 25 TN

Gv 11,9-12,8; Lc 9,43b-45.

NGƯỜI ĐÃ NÉM MÙI PHÙ VÂN

“Con Người sẽ phải bị nộp. Các ông không dám hỏi Người về lời ấy”.

“Phù vân trên mọi phù vân, và mọi sự đều là phù vân”. Khi nói về cõi trần gian, về cuộc sống và thân phận con người như thế, Sách Giảng viên muốn chúng ta đừng nặng dạ với của cải vật chất và sự sống đời này, nhưng hãy hướng lòng đến căn nhà vĩnh cửu và cuộc sống đời sau trong Chúa. Bởi, Sách Giảng Viên viết về tương lai như sau: “Hạnh đào sẽ trở hoa, châu châu sẽ béo mập, cây phong điều sẽ đâm chồi nảy lộc, vì con người sắp đi về nhà vĩnh cửu, và kẻ than khóc rảo quanh mọi phố phường. Trước khi dây bạc đứt tan, và bình vàng vỡ nát, chiếc vò bể tan bên bờ suối, trục quay nước giếng gãy tan tành, và tro bụi sẽ trở về đất, hồn sẽ trở về cùng Chúa, Đấng đã tác tạo nó”.

Vâng. Phù vân đầy thôi. Nhưng, Chúa Giê-su Con Thiên Chúa cũng đã đến làm người như chúng ta. Người chấp nhận bị nộp vào tay người đời, chịu hành hạ, đánh đập, chịu sỉ nhục, chịu đóng đinh trần trướng trên thập giá, và chịu chết. Đúng là Người cũng ném mùi phù vân của thân xác nơi trần thế qua cái chết để về tro bụi. Thế nhưng, chính cái chết của Người, là lối mở, lối giải thoát cho con người chúng ta khỏi cái chết ngàn đời, bởi vì Người không chết đời đời, nhưng Người đã sống lại.

Người đã sống lại, để chúng ta cùng được sống lại với Người, được Người dẫn vào căn nhà vĩnh cửu, được người đưa chúng ta trở về với Thiên Chúa là nguồn cội hạnh phúc yêu thương.

Ước gì các ông bà, cha mẹ già yếu, đau bệnh trong gia đình, nhận ra: Chúa Giê-su đang chia sẻ với họ mùi phù vân và tuổi đời tàn tạ, và cũng nhận ra đây là Tin Mừng vĩ đại của niềm hy vọng phục sinh với Chúa để được vào căn nhà vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin ban cho những người già yếu bệnh tật luôn tạ ơn Chúa đồng hành, và vui sống niềm hy vọng phục sinh. Amen.

25/9 CHÚA NHẬT 26 THƯỜNG NIÊN.

Am 6,1a.4-7; 1Tm 6,11-16; Lc 16,19-31.

NẾU KHÔNG SỐNG ĐỂ YÊU, ĐÒI CON NHƯ ĐÃ CHẾT
“Người đã được sự lành, còn Ladarô gặp toàn sự khốn khổ”.

Bức tranh tương phản rõ nét nhất về cuộc đời này là: “kẻ ăn không hết, người lân không ra”, “kẻ hoang phí thừa mùa, người cầm hơi qua bữa”; “kẻ tham những hối lộ, lãng phí vô độ, người chất chiu từng đồng máu đổ lệ rơi!”, “kẻ may mắn thành thời, người rủi ro khốn khổ”, “kẻ chết vì đói, người chết vì bội thực”.

Bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su cũng đưa ra bức tranh tương phản, giữa một nhà phú hộ gấm vóc lụa là, linh đình yến tiệc và một anh Lagiaro nghèo khổ, nằm trước cổng nhà, chó liếm ghẻ chốc, đói rất ruột, chẳng ai thèm vung vãi cho một chút mụn bánh cầm hơi! Thế rồi, trong cõi đời sau, anh Lagiaro nghèo khổ kia được tổ phụ Abraham ôm vào lòng hạnh phúc, thì phú hộ kia lại quần quai trong lửa hoả ngục đời đời.

Lời Chúa đang mời gọi chúng ta sống bác ái, yêu người. Đừng chỉ lo vun đắp, tích lũy rồi phung phí cho riêng mình mà quên đi những con người đói khổ. Bởi chính đồng tiền, tấm bánh, viên thuốc mà chúng ta cho đi, sẽ mua được, sẽ đổi được tấm vé vào Nước Thiên Chúa. Còn đồng tiền mà chúng ta keo kiệt để lãng phí cho riêng mình, thì tự nó sẽ đẩy chúng ta vào hoả ngục muôn đời. Hoá ra, chỉ lo cho mình mà không lo gì cho người, là tự sắm cho mình một chỗ bất hạnh ngàn thu!

“Người không biết cho ai, là người nghèo trắng đôi tay”.

Xin các gia đình cầu nguyện với bài thánh ca sau phân suy niệm: “Lạy Chúa, nếu không sống để yêu, thì đời con như đã chết. Nếu không biết cho đi, thì đời con mong sẽ được gì?! Nếu không có bác ái thì lòng con như cây bông, như thùng rỗng, như tiếng thanh la tan trong hư không. Xin cho con thực tình yêu tha nhân như mình, vì khi thương mến tha nhân, con loan truyền tình Cha nhân ái. Xin cho con mở rộng đôi tay con cho người, vì khi thực hành bác ái, con tạ ơn hồng ân Chúa Trời. Amen.

26/9 THỨ HAI TUẦN 26 TN

G 1,6-22; Lc 9,46-50.

THẤY NGƯỜI KHÁC ĐƯỢC VIỆC, MÀ GANH TỶ

“Kẻ nào bé nhỏ nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất”.

Người cứ muốn hơn nhau, đòi hơn nhau, và tự xác nhận hơn nhau... để mà làm chi, nếu chẳng phải là để thoả lòng kiêu ngạo. Có người nói: bởi vì họ đang thua kém, nên họ mới muốn cho họ hơn; chứ nếu mà họ đã hơn bạn thật sự, thì muốn hơn chi nữa! Hoá ra, lòng ganh tỵ là của người kém cỏi, chứ không phải của người tài giỏi; của người ít học chứ không phải của người có học; của người thèm khát danh vọng chứ không phải của người có danh vọng. Hoá ra, người ganh tỵ là người tự bày tỏ sự kém cỏi, ít học, bất tài, sự thèm khát mê muội của mình!

Đáng tiếc thay, tính kiêu ngạo cứ như loài vi-rút tàng ẩn, và xúi quẩy con người tự đặt mình vào chỗ nhất, chỗ nhất ảo!

Trong đời sống tâm linh, tu đức, ai chưa loại bỏ được tính kiêu ngạo, thì người ấy chưa trưởng thành, dù ở bất kỳ tuổi nào, thành phần nào. Với những ai làm công việc chung trong hội đoàn, trong Giáo xứ, thì người kiêu ngạo là giềng mối của những bất nhất, bất hoà, làm tổn thương đến sự hiệp nhất giáo hội.

Giáo lý của Chúa Giê-su dạy rằng: “Người bé nhỏ, khiêm nhượng là người lớn nhất”: lớn nhất ở đời này, vì họ đã có cuộc chiến thắng vĩ đại chính cái tôi của mình; và cũng lớn nhất trong nước trời nữa, vì họ đã nên giống Chúa Giê-su hiền lành khiêm nhượng, họ được Chúa Giê-su nâng lên bậc chính nhân cao cả.

Có những người chồng muốn hơn vợ, người vợ muốn cầm quyền chồng, anh em muốn hơn nhau nên đạp đổ nhau. Gia đình nào còn có người kiêu ngạo, thì ước gì, mau hãy khiêm nhượng đi, mới có thể xây dựng gia đình bình an, hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống đức hiền lành khiêm nhượng như Chúa Giê-su, để thấy ai được việc, thì vui mừng tạ ơn Chúa, và luôn chân thành giúp nhau nên thánh. Amen.

27/9 THỨ BA TUẦN 26 TN

G 3,1-3.11-17.20-23; Lc 9,51-56.

YÊU THƯƠNG TẤT CẢ, CỨU RỒI TẤT CẢ

“Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem”.

Chúa Giê-su biết trước mình sẽ phải chết như thế nào, rùng rợn đau đớn thế nào, sỉ nhục xấu hổ thế nào, nhưng Người vẫn không lùi bước. Người vẫn cương quyết lên Giê-ru-sa-lem để anh dũng đón nhận cái chết, vì thánh ý yêu thương cứu độ của Cha đã là như thế, không thể khác hơn được.

Tình yêu đối với Chúa Cha, đã thúc bách Chúa Giê-su tự thu nhỏ mình lại, tự xóa mình đi để vâng phục Cha tuyệt đối. Tình yêu mãnh liệt đối với nhân loại tội lỗi đáng thương, đã thúc bách Chúa Giê-su bằng lòng đón nhận cái chết nhục nhã. Và bây giờ, có nỗi đau nào ngọt ngào hơn nỗi đau yêu!

Tin Mừng kể rằng: Lên Giê-ru-sa-lem, Người phải đi qua một làng Samaria dân ngoại, nhưng làng ấy không cho Người đi qua. Bây giờ hai môn đệ Giacôbê và Gioan giận dữ muốn trừng phạt làng ấy, nhưng Chúa Giê-su nói: “Con Người đến không phải để giết, nhưng để cứu chữa người ta”.

Vâng không thể vì để yêu, để cứu một người, mà phải trừng phạt hay giết chết một người khác. Thánh ý của Thiên Chúa là: yêu tất cả, và cứu tất cả, không loại trừ ai. Ôn cứu độ phổ quát.

Tình yêu của cha mẹ trong các gia đình, hẳn là, cũng phải theo mẫu gương yêu này, yêu thương tất cả các con, và cứu rỗi tất cả các con, đứa ngoan ngoãn, cũng như đứa hư đốn. Cũng vậy, tình yêu của các mục tử, là yêu tất cả, và cứu tất cả.

Ước gì, nơi nào cũng tràn đầy tình thương cứu rỗi, chứ không có sự trừng phạt theo cách cai trị. Ông Tư già có hai câu lục bát vu vơ, nhưng chí lý: “Thương người như thể thương thân, thấy ai tội lỗi có phần thương hơn” chứ đừng: “Thấy ai giàu có có phần thương hơn”, hoặc “Thấy ai nịnh bợ có phần thương hơn”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu như Chúa đã yêu: hy sinh tất cả, để tất cả được yêu và được bình an hạnh phúc. Amen.

28/9 THỨ TƯ TUẦN 26 TN
G 9,1-12.14-16; Lc 9,57-62.

THEO CHÚA GIÊ-SU, ĐI VỀ NƠI CHỊU CHẾT

“Dù Thầy đi đâu, tôi cũng theo Thầy”.

Trên đường lên Giê-su-sa-lem, có môn đệ thưa với Chúa Giê-su: “Dù thầy đi đâu, tôi cũng theo Thầy”. Người biết rõ anh ta đang ảo về “đường Thầy đi, nơi Thầy đến”, sẽ là một ngai toà vinh quang ở trên gian. Người nói: “Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có nơi gối đầu”. Có những người khác muốn theo Chúa, nhưng xin về để từ giã người thân trước đã, để chôn cất cha mình trước đã. Người lại nói: “Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết. Ai đã tra tay vào cày mà còn ngoái lại sau lưng thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa”.

Vâng, theo Chúa Giê-su, là đi về nơi khó nghèo tận mạt, không chỗ gối đầu qua đêm, chứ chẳng phải nơi phú quý vinh hoa, giường ngà gác tía. Theo Chúa Giê-su, là đi đến nơi cùng thấp xấu xa, nơi xó chợ lều tèn, nơi gằm cầu ổ chuột, chứ chẳng phải đến cửa rộng nhà cao, lầu vàng sang trọng. Theo Chúa Giê-su, là đi đến nơi chịu chết đời mình cho trần gian được sống, chứ chẳng phải đến nơi phình thân phì da, ăn trên ngồi trốc, nhìn thiên hạ chết như rạ như rơm. Theo Chúa Giê-su, là cùng Chúa Giê-su đi đến nơi chịu chết vì yêu người, vì cứu rỗi người.

Vì thế, mỗi gia đình công giáo, phải là một địa chỉ thực hiện sứ vụ của Chúa Giê-su: vợ chồng hy sinh tất cả đời mình vì yêu nhau, vì yêu con cái; cha mẹ chấp nhận tàn tạ để con cái lớn lên; cha mẹ vui lòng chết những ích kỷ nhỏ nhen, chết cả làn da mái tóc, chết cả sức thanh xuân, để con cái được bình an hạnh phúc.

Cũng vậy, mừng một tân linh mục, là mừng một người sẵn lòng đi chịu chết với Chúa Ki-tô. Mừng một người được rửa tội, là mừng người hân hoan cùng chết với Chúa Ki-tô để sẽ được cùng Người sống lại và được sống đời đời trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu nhau như Chúa Giê-su đã yêu, hy sinh cho nhau sống đời này và đời sau nữa. Amen.

29/9 CÁC TỔNG LÃNH THIÊN THẦN MICAEN, GABRIEN VÀ RAPHAEN Đn 7,9-10.13-14; Ga 1,47-51.

CÙNG CÁC THIÊN THẦN THỜ PHỤNG CHÚA

“Các người sẽ thấy các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người”.

Nathanael như một nhà hiền triết. Ông vẫn thường ngồi dưới gốc cây vả mà nghiền ngẫm suy tư vì khát khao chân lý. Ông đã được gặp Chúa Giê-su và trở thành tông đồ của Chúa với tên mới là Bathôlômêô. Trong câu chuyện với ông, Chúa Giê-su tỏ cho ông biết những điều mới mẻ, mà dòng suy tư của ông không bao giờ chạm tới. “Các người sẽ thấy trời mở ra, và các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người”.

Thiên thần là loài thọ tạo thiêng liêng được Thiên Chúa dựng nên để thờ phượng Thiên Chúa, và để giúp đỡ con người thờ phượng Thiên Chúa. Theo giáo lý công giáo, có chín phẩm Thiên Thần, và đứng đầu là Tổng Lãnh Thiên Thần Micae, với nghĩa “Ai bằng Thiên Chúa” và với nhiệm vụ bảo vệ Đức Tin của Giáo Hội. Kế đến là Tổng Lãnh Thiên Thần Raphael với nghĩa “Lòng Nhân Từ của Thiên Chúa”, và với nhiệm vụ giúp ban phát lòng xót thương, cứu chữa, của Chúa cho con người. Và thứ ba là Sứ Thần Gabriel với ý nghĩa “Người của Thiên Chúa” và với nhiệm vụ loan tin về Thiên Chúa cho con người.

Việc tôn kính các Tổng Lãnh Thiên Thần Michel, Gabriel và Raphael đã được Công đồng Latran năm 745 chấp thuận, dưới sự chủ tọa của Đức giáo hoàng Zacharie. Lễ các tổng lãnh thiên thần Micael, Gabriel và Raphael nhắc chúng ta rằng phụng vụ trần thế của chúng ta liên kết với phụng vụ của các thiên thần cử hành trên trời : “Cùng với muôn vàn thần thánh thờ phụng Chúa trên trời qua Đức Kitô Chúa chúng con, chúng con ca ngợi Chúa dưới trần gian này..” (kinh tiền tụng).

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tôn kính và kêu cầu các Tổng Lãnh Thiên Thần giúp giữ vững đức tin, kiên trì trông cậy Chúa chữa lành, và sống Tin Mừng là yêu Chúa yêu người. Amen.

29/9 THỨ NĂM TUẦN 26 TN

G 19, 21-27; Lc 10, 1-12

ĐÓN NHẬN TIN MỪNG ĐỂ ĐƯỢC SỐNG BÌNH AN

“Sự bình an của các con sẽ đến trên người ấy”.

Chúa Giê-su sai các môn đệ từng hai người một đi trước Người, để đến các thành, loan báo Tin Mừng. Hành trang của họ là Tin Mừng của Chúa Giê-su, chứ không mang theo gì khác. Đến đâu, họ chúc “Bình an cho nhà này”. Nhà nào thành tâm đón nhận Tin Mừng, thì sự bình an sẽ ở lại nhà ấy.

Vâng, ai cũng mong được bình an để sống vui trong cõi đời này. Thế nhưng, tìm đâu ra bình an? Có người xem có tiền bạc, có của cải mới có bình an. Hôm nào chẳng có tiền thì vợ chồng cứ ngơ ngơ ra như đôi người xa lạ. Người phụ nữ trong nhà không có tiền lo cho chồng, cho con thì sinh ra khó ưa cáu kỉnh. Thảo nào có câu đố vui: “Con gì ăn ít nói nhiều, mau già lâu chết miệng kêu tiền tiền”. Ngay cả người già cả yếu đau, cũng cứ muốn có vài đồng rủng rỉnh, để nghe vũng lòng yên dạ.

Ước gì các gia đình nhận ra những thứ bình an khi ta dựa lưng vào tiền bạc vật chất chóng qua, hư nát, là thứ bình an ảo. Chỉ khi nào chúng ta đặt niềm tin cậy mến vào Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, chúng ta mới được bình an lâu dài và vĩnh cửu. Ước gì các gia đình khi lắng nghe, thực hành Lời Chúa, sẽ nghiệm ngộ ra rằng: Lời là Người. Lời là Chúa Giê-su uy quyền và thương xót đang ở bên ta, và cho ta sự bình an đích thực.

Trao cuốn sách quà tặng Tin Mừng cho các ca viên, ca trưởng nói: “Thưa anh em, Nhà Tạm Thánh Thể, và Lời Chúa được đặt rất trân trọng trên cung thánh, vì đó là sự hiện diện của Chúa Giê-su. Nhân lễ bốn mạng, xin tặng anh em cuốn Tin Mừng. Mong anh em đọc, sống và đặt lên bàn thờ. Chúa Giê-su ở với gia đình anh em”. Có ca viên nói: “Không được lót tiền dưới lưng nằm cho nó ấm nữa nghe chưa. Có Chúa Giê-su, ấm rồi”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình được luôn êm ấm, bình an, hạnh phúc, nhờ lắng nghe và thực hành Lời Chúa dạy. Amen.

30/9 THỨ SÁU TUẦN 26 TN
G 38,1.12-21;40,3-5; Lc 10,13-16.

CÒN HẠNH PHÚC NÀO HƠN?!

“Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”.

Chúa Giê-su rao giảng Nước Thiên Chúa qua nhiều thành. Có dân thành lắng nghe Lời Người mà sám hối. Nhưng có những thành khác như Corozain, Bethsaida, và ngay cả Capharnaum nữa, thì có nhìn thấy bao phép lạ cũng không chịu sám hối vì không tin vào Người. Vì thế, Người nói: “Thành Ty-rô và Si-đon sẽ được xét xử khoan dung hơn”, bởi vì họ không được chứng kiến những phép lạ của Người.

Cuộc đời mỗi chúng ta thật kỳ diệu. Những điều kỳ diệu mà người vô thần cho là tự nhiên, thì đó lại là phép lạ của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Nhận ra phép lạ của Thiên Chúa, tạ ơn Người và tin vào Người, là bổn phận của chúng ta. Đừng vỗ ngực xưng rằng : “Bàn tay ta làm nên tất cả” mà phủ nhận sự can thiệp, lòng yêu thương và việc Chúa làm trong ta, cho ta.

Vâng, Thiên Chúa vẫn đổ mưa ân sủng trên kẻ lành người dữ. Điều Thiên Chúa mong là hãy nhận ra hồng ân của Người, sám hối và tin vào Người, trong Chúa Giê-su. Nhưng làm sao chúng ta có thể nhận ra phép lạ, nhận ra hồng ân của Chúa?

Có một chị chia sẻ: “Từ khi tôi nghe Lời Chúa, tôi cố gắng thực hành Lời Chúa Giê-su dạy, tôi mới hiểu ra mình chẳng có gì cả, tất cả đời tôi là phép lạ Chúa đã làm trong tôi, cho tôi”.

Hoá ra, yêu mến, đón nhận Lời Chúa Giê-su, chúng ta gặp gỡ được cả Ba Ngôi Thiên Chúa, như Chúa Giê-su nói: “Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy” và “Nếu ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ Lời Thầy. và Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. và Chúng Ta sẽ đến ở trong người ấy”. Còn hạnh phúc nào hơn, khi nhờ lắng nghe và thực hành Lời Chúa Giê-su mà căn nhà tâm hồn chúng ta trở thành cung điện của Ba Ngôi ngự trị.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và sống Lời Chúa để nhận ra bao phép lạ Chúa làm, mà tạ ơn Chúa luôn. Amen.

BÀI HÁT SUY NIỆM THÁNG 9: NẾU KHÔNG CÓ TÌNH YÊU

LỜI DẪN 1

Lạy Chúa, Thánh Gioan nói: Thiên Chúa là Tình Yêu. Ai sống trong Tình Yêu là thực sống trong Chúa. Thánh Phao-lô nói: “Nếu tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên thần, mà tôi không có tình yêu, thì cũng chỉ như là tiếng náo bạt rền vang, tiếng thanh la tan biến”. Xin cho chúng con đón nhận tình Chúa yêu. Xin cho chúng con đáp lại tình Chúa yêu, là hết lòng yêu mến Chúa, và yêu thương hết mọi người như Chúa yêu.

Xin cho chúng con nhận ra, nếu không sống để yêu, thì đời chúng con như đã chết. Nếu không biết cho đi, thì làm sao mong sẽ được gì, nếu không có bác ái, thì lòng chúng con như cây bông, như thùng rỗng, như tiếng thanh la tan trong hư không”

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết yêu Chúa, biết yêu người, theo cách yêu của Chúa là tình cho đi, tình trao ban, tình dâng hiến,. A men.

LỜI DẪN 2

Lạy Chúa, có quá nhiều nghịch lý trong cuộc đời chúng con. Chúng con không yêu ai, mà nguyện cầu Thiên Chúa yêu mình. Chúng con không cho đi, không sẻ chia, mà nguyện cầu xin Chúa ban cho mình mọi thứ. Chúng con không chia sẻ phận người với ai cả, mà đòi ai nấy sẻ chia thân phận mình. Chúng con không tha thứ cho ai, mà xin Thiên Chúa thứ tha cho mình....

Tình yêu của chúng con là loại tình yêu ích kỷ, chỉ nghĩ đến mình mà không nghĩ đến ai, chỉ muốn lợi cho phần mình, mà chẳng muốn lợi cho ai. Ngay trong đời sống gia đình, cộng đoàn, đôi khi cũng còn cách yêu ích kỷ ấy.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình, các cộng đoàn biết từ bỏ cái tôi ích kỷ, và luôn nghĩ đến cái chúng ta, để cuộc sống chan hoà bình an, chan hoà hạnh phúc. Amen.

NẾU KHÔNG CÓ TÌNH YÊU

Sáng tác PM. Cao Huy Hoàng 1992

Imprimatur. GM Nicolas Huỳnh Văn Nghi 1997

Trình bày: Ca sĩ Y Yang Tuyn

PK1. Một người không biết yêu ai là người không biết yêu mình. Một người không biết cho ai là người nghèo trắng đôi tay. Một người không chung phận người là người chưa sống trong cuộc đời. Chỉ một người biết sống, yêu, cho người, người ấy thực là người

ĐK.. Lạy Chúa nếu không sống để yêu thì đời con như đã chết. Nếu không biết cho đi thì làm sao mong sẽ được gì. Nếu không có bác ái thì lòng con như cây bông, như thùng rỗng, như tiếng thanh la tan trong hư không

PK2. Một người không biết yêu ai mà nguyện cầu Thiên Chúa yêu mình. Một người không biết cho ai mà nguyện cầu lạy Chúa ban ơn. Một người không chia phận người mà đòi ai nấy chia phận mình. Chỉ một người biết sống, yêu, cho người ấy được nhận lời

PK3. Một người không thứ tha ai là người không có an bình. Một người không lắng nghe ai là người đánh mất đôi tai. Một người hơn thua từng ngày là người ham sống trong đọa đày. Chỉ một người biết sống, yêu, cho người ấy trường thọ hoà

ĐỂ KẾT:

Xin cho con thực lòng yêu tha nhân như mình, vì khi thương mến tha nhân con loan truyền tình Cha nhân ái. Xin cho con mở rộng đôi tay con cho người, vì khi thực hành bác ái con tạ ơn hồng ân Chúa Trời.

BÀI HÁT SUY NIỆM THÁNG 9: CON SẼ VÌ YÊU NGƯỜI LỜI DẪN

Lạy Chúa, Chúa dạy chúng con yêu Chúa, yêu người, nhưng bao lâu cái tôi kiêu căng ích kỷ của chúng con còn to lớn, thì chúng con chẳng yêu Chúa được, và cũng chẳng yêu ai được.

Xin Chúa giúp chúng con sống khiêm nhường, để tin cậy mến Chúa; biết thu nhỏ mình lại, cho để Chúa được lớn lên; biết xoá tuổi tên của mình đi, để danh Chúa được cả sáng.

Xin Chúa giúp chúng con yêu người, biết trở nên nhỏ bé, để được người sai bảo; trở nên nghèo khó để người được giàu có; biết nhận về mình đau khổ, để người được an vui; biết nhận về mình vất vả, để người được thanh thoi nhàn nhã, biết nhận về mình sự sỉ nhục để người được danh giá hiển vinh..

Xin Chúa giúp chúng con bước theo đường thập giá của Chúa Giê-su: là đi vào lối hẹp, là mở rộng lòng ra mà trao ban tình mến. Amen.

CON SẼ VÌ YÊU NGƯỜI

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng 2002

Imprimatur: GM Giuse Vũ Duy Thống 2015

Trình bày: Ca sĩ Kim Thư

Pk1. Con sẽ vì yêu người, mà thu nhỏ mình lại, để người được lớn lên. Con sẽ vì yêu người, mà trở nên nghèo khó để người được giàu có. Con sẽ vì yêu người, nhận về mình đau khổ, để người được an vui. Con sẽ vì yêu người, mà đi vào lối hẹp, để người hạnh phúc tuyệt vời.

ĐK. Đi vào lối hẹp, con mở rộng lòng ra. Đi vào lối hẹp con trao ban tình mến. Đi vào lối hẹp, con bước theo chân Người đã chết treo đỉnh đồi, vì xót thương con người.

Pk2. Con sẽ vì yêu người, mà hiến mình phục vụ, để người được sống vui. Con sẽ vì yêu người, mà trở nên nhỏ bé, để được người sai bảo. Con sẽ vì yêu người, nhận về mình lỗi lầm, để người được an tâm. Con sẽ vì yêu người, mà đi vào lối hẹp, để người hạnh phúc tuyệt vời.

Pk3. Con sẽ vì yêu người, mà đón nhận sỉ nhục, để người được hiển vinh. Con sẽ vì yêu người, mà liều thân chịu chết, để người được vui sống. Con sẽ vì yêu người, nhận về mình vất vả, để người được thanh thoi. Con sẽ vì yêu người, mà đi vào lối hẹp, để người hạnh phúc tuyệt vời.

ĐK. Đi vào lối hẹp, con mở rộng lòng ra. Đi vào lối hẹp con trao ban tình mến. Đi vào lối hẹp, con bước theo chân Người đã chết treo đỉnh đồi, vì xót thương con người.

Đề kết: Đi vào lối hẹp với Chúa Giê-su, lối yêu thương người, hiến dâng cho người.

Đi vào lối hẹp với Chúa Giê-su, lối yêu thương người, hiến dâng cho người.

Đi vào lối hẹp với Chúa Giê-su, lối yêu thương người, hiến dâng cho người.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 9- 2022***